

Märts 2010

Postikaru

Võru I Põhikool - www.vip.edu.ee

Üks väike heategu

22. jaanuaril kais 9.a klass Võru loomade varjupaigas koertel-kassidel külas. Olime eelnevalt raha kogunud ning külakostiks ostsime selle eest kaasa toitu. Samuti võtsime kaasa vanu tekke - et varjupaiga asukatel pehmem ning soojem lesida oleks. On ju täis kõht ja soe pesa esmased tingimused pakasega toime tulekuks.

Meid võeti soojalt vastu. Kõigepealt näidati meile kassimaju, milles oli palju erinevas vanuses endale uut kodu ootavaid kasse. Saime neid silitada ja tutvust sobitada.

Kassimajas olid kosumas ka kaks operatsioonist taastuvat koera. Neist ühe lugu oli eriti kurb. Ta oli varjupaika toodud halvas seisus ning teda asuti ravima. Mõne aja pärast tuli omanik koerale järele ning lubas tai se terveks ravitseda. Paraku leiti koer varsti jälle tänavalt, hullemas seisus kui enne. Ravi polnud jätkatud ning lisaks oli koer veel ka autolt löögi saanud. Omanikule seda kutsut enam tagasi ei antud ning nüüdseks on ta kodu leidnud Rakvere kandis, kuhu ta peale taastumist läheb. Teine tervisehädadest taastuv koer läheb aga peagi Soome.

Koerte juurde meid ei lastud, aga ka kaugelt oli nende silmis näha kurbust ja igatsust. Hiljuti oli varjupaika toodud üks heledakarvaline koer - ta niutsus lausa meeletult. See kõik tegi väga kurvaks ja pani mõtlema inimeste hoolimatuse üle.

Sisukord

Üks väike heategu

Ellujäämislaager Sännas

Haanja maratonist

NK ja KT talvelaagris

Vahva vastlapäev

Matemaatikalaager Kurgjärvel

Lugemisaasta algas

Tugitooliteater

Moeshow oli lahe

Varjupaiga külastus puudutas kõiki meid mingil moel. Tahaksime teile südamele panna, et kui teil on kodus loom, hoidke teda ja hoolitsege tema eest. Kui plaanis on endale kiisu või kutsa sõbraks võtta, tasuks kaaluda, kas ei tuleks kõne alla just mõnele hüljatud loomale turvalist kodu pakkuda.

Aga võib ka lihtsalt külla minna ning toidupoolise ja pehme küljealuse annetamisega kaasa aidata nende loomade elutingimuste kodusemaks muutmisel. Heategu soojendab ka abistaja enda hinge.

Kadri Anton 9.a

Ellujäämislaager Sännas

6. jaanuari hommikul kell üheksa oli Kaitseliidus kogunemine. Meie rühmast olid laagrisse minemas Taavi Heliste, Kaspar Kaasla ja Steven Urmann.

Enne teeasumist toimus varustuse kontroll. Mõnel noorkotkal oli kotis metsseakonserve, lihapurk, krõpse ja muud toitu, mis kõik konfiskeeriti.

Kella kümnest algas motoriseeritud rännak laagriplatsile. Sinna jõudes jäid autod lumme kinni, kuna lumi oli paks.

Kohale jõudnud, asusime kohe sõjaväetelkide jaoks lund rookima. Samal ajal, kui teised rühmad telke üles seadsid, hakkasime meie kolmekesi koos ühe kaitseliitlasega käimlat ehitama. Kaevasime külmunud maasse sügava augu ja tegime kilest seinad ümber. Kui olime juba mitu tundi tööd teinud, saime lõunasöögi, milleks oli üks halvaapakk. Seal laagris palju süüa ei antud, ainult vajaminev kilokalorite hulk ellujäämiseks.

Peale sööki näidati, kuidas saab metsa kahe puu vahele teha ühe kaldseina metsas ööbimiseks ja selle kõrvale tulepeegli. Kui teised rühmad ehtasid metsa onni, siis meie Kaspariga mõtlesime endale ööbimiseks ehitada lumest onni. Lumeonni ehitamiseks kulus umbes 3,5 tundi. Enne, kui ilm hämardus, sai onn valmis. Välja nägi see lõpuks nagu iglu.

Õhtul kogunesime ühte telki, kus meile õpetati ellujäämise tarkusi. Näidati raamatuid, anti õpetlikke näpunäiteid toimetulekuks, õppisime sõlmi ja saime tüki põdravorsti.

Õhtul, kui oli juba pime, hakkasime süüa tegema. Tegime šašlõkivarraste otsas saia ja sõime kanasuppi. Alguses tuli sai liiga soolane ja jäi tooreks. Kuid harjutamine teeb meistriks ja lõpuks maitstes sai juba väga hästi. Kell 23.00 algas öörahu. Läksime lumeonni, panime ukseava kinni ning proovisime magama jääda. Onni sees oli umbes -1 kraadi külma. Seintesse uuristasime augud, kuhu panime teeküünlad, et soojem oleks. Sees läks üsnagi soojaks.

Hommikul kella nelja ajal hakkas väga külm, ning läksime onnist telki, kus küdes ahi. Soojendasime seal ennast, kuivasime riideid ja magasime seal kuni hommikuni.

Hommikul anti natuke süüa. Valasime endale kuuma tinaga õnne. Keetsime männiokkateed, mis suhkruga maitstes üsna hea. Lõuna ajal

panime telgid kokku, sõime, ning ootasime, kuni meid ära viiakse. Tahtsin juba minema saada, kuna hakkas väga külm. Kella kolmeks päeval saime Võrru tagasi.

Jäin laagriga väga rahule. Ekstreemsed elamused pakkusid põnevust ja saadud tarkused kuluvad edaspidi kindlasti marjaks ära.

Taavi Heliste 8.c

Osaesin Haanja maratonil

Haanja maraton toimus laupäeval, 6. märtsil. Võistlemas oli seal üle 1300 inimese. Valida sai kahe distantsi vahel. Need, kes sõitsid 40 km, startisid kell 11.00. Mina alustasin 11.15 22-kilomeetrise rajal. Tegelikult rikkus üks tüdruk mul stardi ära. Eks ärevus oli sees ka, sest stardipauk tuleb ju alati ootamatult. Aga too tüdruk trügis jubedalt ja mina pidin kõrvale tõmbama. Õnneks sain ikka esimeste seas minema. Kohe alguses tekkis meil seitsmeliikmeline liidrite punt, üks nendest olin mina. Kui neli kilomeetrit sõidetud, püüdsime juba kinni neid, kes olid 15 minutit meist varem pikemale distantsile startinud. Siis läks väga suureks trügimiseks, sest rada oli kitsas ja suusatajaid meeletult palju. Kui rada läks paralleelselt ning inimesed sõitsid oma rajal, siis meie trügisime nende diagonaalide vahelt läbi.

Tee peal oli ka kaks joogipausi, millest me sõitsime liidritega ainult mööda, kuigi see möödasaamine oli ummikute tõttu juba suhteliselt keeruline. Lõpuks, kui tee hargnes, saime oma rajale, kus polnud varem keegi sõitnud. Seal olidki ainult 22 km sõitjad ja meie olimegi need esimesed. Teises pooles, nii viimased 10 kilomeetrit käis tihe rebimine, ikka nii, et küll üks juhtimas, küll keegi teine. Panin endast küll kõik välja. Lõpetasin võistluse kaheksandana, mis oli osalejate arvu arvestades ikka väga hea tulemus. Sain hea kogemuse ega tunne, et oleksin end üle pingutanud. Tore sportlik pühapäev oli mul.

Kevin Lumi 8.c

Noorkotkaste ja kodutütarde talvelaagris

29.- 30. jaanuaril käisid meie kooli noorkotkad ja kodutütred selle aasta esimeses laagris. Kokku oli osalejaid kogu maakonnast üle 40. Enamiku jaoks oli see esimene taoline laagrikogemus üldse, nemad olid just alles otsustanud organisatsiooniga liituda.

Kohal oli ka ajakirjanik, kes tegi meie päevast kokkuvõtte, meilt küsis ta asjakohaseid küsimusi... Misso kohale jõudnud, panime kõigepealt oma asjad tubadesse ära. Siis jaotati meid nelja rühma, igas tegeldi mingi valdkonna selgeksharjutamisega: käitumine alajahtumise korral, sõlmed, käemängud ning ellujäämine metsas. Kõik teemad olid huvitavad ning neid õpetati selgeks läbi põnevate tegevuste. Hiljem, kui muljeid vahetasime, selgus, et oldi väga rahul.

Peale õhtusööki korraldati veel taktikamänge. Sel ajal eelistasid osad meie seast omaette olemist - mängiti kaarte ning räägiti niisama juttu. Kella 23-st oli küll ametlik öörahu välja kuulutatud, kuid nagu laagrites ikka, oli rahvas ergas ning tegelikult jäi maha vaikselt ikka tunduvalt

hiljem.

Äratus oli laupäeva kohta üsna vara - juba kell 7.00. Peale sööki suundusime õue ning taas toimusid tegevused rühmades: lumeonni ehitamine, jalutuskäik metsas ja taktikamängud. Kolm tundi õues mütatud, tundsiime natuke väsimust ning oligi aeg hakata kojuminekuks sättima. Age, Silvia ja mina aitasime instruktoritel metsast linnid ära korjata, mõned ehitasid samal ajal veel lumeonni edasi.

Toredad talvapäevad olid - mõnusalt tegevust täis ning teiste rühmade liikmetega oli ka hea kokku saada. Nüüd, kus laagriväsimus välja puhatud, ootan juba uut laagrit. See võiks kesta tunduvalt rohkem kui kaks päeva. Igav ei ole meie laagrites kunagi.

Sandra Raudsepp 8.c

Vanemad klassid lustisid vastlapäeval Haanjas!

Reedel, 19. märtsil kell 13.00 toimub meie koolis uute liikmete vastuvõtt noorkotkaste ja kodutütarde rühma. Osalevad kõik Võru linna koolid.

Vahva vastlapäev

Oli ilus päikeseline vastlapäeva hommik, kui kogunesime kooli juurde bussi ootama. Pidime sõitma Otepäele snowtubingu parki. Kui kohale jõudsiime, selgitas seal üks onu meile, kuidas selle pöörleva asjaga alla sõidetakse. Ta hoiatas ka, et rongi me teha ei tohi. Mäel oli kokku kuus rada, igast neist võis alla sõita. Alla jõudes läksime lifti juurde, et üles sõita. Lift oli ilma käepidemeteta ja tundus natuke hirmutav. Aga üles saime jälle ilusti ja muudkui proovisime järjest kõikidel radadel sõita. Vahepeal tuiskas natuke ka lund näkku, aga see just oligi vahva, lisas veel indu juurde.

Peale mäel lustimist läksime bussi peale ja saime seal vastlakukli ning kuuma teed. Need olid nii näämad! Kooli jõudnud, sõime veel hernesuppi. Mm! Ka see oli väga isuäratav. Tegemist oli ju tüüpiliste vastlatoitudega. Õpetaja rääkis veel, et vanasti usuti, et sel, kes vastlapäeval pika liu laseb, kasvavad pikad lina. Lina on taim, millest tehakse kangast riiete õmblemiseks. Vanasti tehti kõik tööd alates lina külvamisest kuni särgi valmisõmblemiseni kodus. Tänapäeval toodetakse kangast tööstuslikult. Aga loodame, et meie pikad vastlaliud järgmisel aastal linakasvule hästi mõjuvad, siis saab poest hästi kvaliteetseid linaseid rõivaid osta.

Meie vastlapäev oli tõesti tore!

Jenna Liilia Järvinen, Janeli Täht 3.a

Matemaatikalaager Kurgjärvel

21. ja 22. jaanuaril toimus Kurgjärvel 9. matemaatikalaager. Teekond algas neljapäeval kell kümme kirikuplatsilt. Kurgjärvel majutati meid hoonetesse, mis olid laagri lõpuni meie elupaigaks. Natukese aja pärast kogunesime sööklasse, kus jagati meid rühmadesse ja tutvustati laagrikorda. Üks rühm moodustus kümnest erivanusest õpilasest ja iga rühma eesmärk oli koguda sigmasid. Sigmad olid laagriraha, millega laagri lõpus oli võimalik oksjonil asju osta.

Peagi algas esimene loeng. Erinevatele klassidele olid loengud erinevad. Kaheksandikele rääkis meie oma kooli õpetaja Anne Reiljan, kes jagas teadmisi geomeetria vallast. Pärast loengut oli väike peastarvutamise test, kus 45 minuti jooksul oli vaja sooritada 30 tehet.

Pärast lõunat pidas loengu Raili Vilt, kes töötab Tartu Ülikooli Teaduskoolis ja koostab matemaatiliste võistluste ülesandeid. Tema loengu teemaks olid matemaatilised mängud. Selle kohta on hea tuua näide: Laual on 37 tikku. Ühe käiguga ei tohi võtta rohkem kui 5 tikku. Võidab see, kes võtab viimasena. Kumb võidab? Antud ülesande lahendiks on see, et esimene võidab, kui võtab esimesel korral ühe tikku ning hiljem vastavalt sellele, kuidas teine võtab, nii et kogu aeg läheks laualt 6 tikku. Näiteks, kui teine võtab kaks, siis esimene võtab neli. Sellistele ülesannetele vastamisel tuleb juhinduda sellest, et mängijad mängivad võimalikult targasti ega tee ühtegi viga.

Pärast loengut tehti pooletunnine puhkus, järgnes Küllike Nageli loeng olümpiaadi ülesannetest. Paar näidet:

1) Kaks töolist, kes töötavad ühesuguse tootlikkusega, võivad tellimuse täita 7,5 tunniga. Esimene tööline suurendas tootlikkust 40% võrra, teine töötab endistviisi. Mitme tunniga täidavad töölised nüüd tellimuse?

2) 100-s kilogrammis marjades oli 99% vett. Vähesel kuivatamise järel oli vett 98%. Milline oli marjade mass peale kuivatamist? Mitme % võrra vähenes marjade mass kuivatamisel?

Pärast loengut kogunesime sööklasse, et alustada rühmatööga, milleks oli kollaaž laagri kohta, kus oli vaja kasutada geomeetrilisi kujundeid ja valmistada ette oma rühma tutvustus. Meie otsustasime teha kollaaži toonekurest. Saime küll päris hästi hakkama, kuid tutvustust me korralikult valmis ei jõudnudki. Väga hästi see välja ei kukkunud. Peale tutvustuse ettekandmist tuli rühmas lahendada mõistatusi ning Sudokusid, kus numbrite asemel olid sümbolid. Kõiki neid tegemisi hinnati ning vastavalt tulemustele pidime saama laagri lõpus vastava arvu sigmasid. Pärast mõistatuste lahendamist moodustasid laagrilised grupid. Gruppidesiselt mängisime tiku-mängu, kus korda mööda pidi võtma tikke, kuni viis tikku korraga. Kes võttis oma grupist viimase tikku, teenis oma rühmale sigmasid.

Järgmiseks päevaks tuli igal rühmal valmis saada laagri ajalehega. Pärast väikest koogisöömist, kui õhtu hakkas juba ööks saama, hakkasid laagrilised oma tubadesse

minema.. Mõned panid valju muusika saatel lausa pidu, teised vaatasid telekast koos kasvatajatega Tallinnas toimuvaid iluuisutamise meistrivõistlusi, kolmandad tegelesid oma rühma ajalehega. Umbes kell pool üks öösel sai lõpuks meie ruumis magama jäädud. Laagri teisel päeval ärkasime umbes pool kaheksa hommikul. Pärast hommikusööki pidi olema robotitega tegelemine, kuid see lükkus edasi. Selle asemel sai rühmade ülesandeks ajalehtede tegemine ning võimalusel lõpetamine. Ajalehte sai kirjutatud näiteks horoskoop, arvamussutt, minu poolt väike uurimus ning matemaatikateemaline ristsõna.

Natukese aja pärast läksime kõik loengusaali, kus hakati meile roboteid tutvustama. Seal saime ka teada, mida robot üldse tähendab. Robot on sensoritega elektrooniline masin. Kui meile erinevad robotid ning nende funktsioonid näidatud, jagati kogu seltskond kaheks. Pooled laagrilised läksid tagasi sööklasse, kus oli veel võimalik ajalehte täiendada ning oli vaja viktoriini läbi viia, ning ülejäänud, mina sealhulgas, jäid loengusaali robotitega tegelema. Seal õpetati meid LEGO Mindstormi roboteid programmeerima. Kui see enam-vähem selge, valmistati meile ette väike rada, kus oli vaja robotil üks kahest pingviinist ümber lükata ning panna robot punase joone juures seisma. Selleks oli iga laua juures üks sülearvuti, mille taga kaks inimest erinevaist rühmadest andsid juhtmega arvuti kaudu robotile korraldusi. Näiteks piisavalt palju edasi liikuda ning siis ümber pöörata jne. Natukese aja jooksul võisid siis rühmad oma robotit programmeerida ning rajal katsetada, nagu heaks arvasid. Siis tuli võistlus, mille auhinnaks saadi jälle sigmasid. Toimus see nii, et iga robot pandi rajal proovile ning kolm robotit, kes sooritasid raja kõige paremini või jõudsid kõige kaugemale, teenisid oma rühmale vastavalt sigmasid. Pärast väikest võistlust toimus seltskonna vahetus. Need, kes olid enne sööklas, tulid robotitega tegelema ja vastupidi. Sööklas sai ajaleht lõpuks kokku pandud. Seejärel viidi meile läbi viktoriin, kus anti kasutada igasuguseid infolehti ja lipikuid, mida kiiresti kasutades pidi andma küsimustele vastuseid.

Enne lõunasööki hakkasid laagriõpetajad töid hindama ja sigmasid kokku arvestama. Pärast lõunat algas oksjon, enne mida jaotati sigmad ära. Erinevad rühmad said sigmasid erinevalt. Oli neid, kel oli neid üle tuhande, kuid see eest oli ka neid, kel jäi sigmade arv nii poole tuhande kanti. Meie rühm sai kokku napilt alla 1000 sigma. Oksjonil müüdi näiteks assortikompe, muid maiustusi, igasuguseid kirjatarbevahendeid nagu näiteks kustukumme, markereid, isegi taskuarvuteid, CD-toorikuid jne.

Peale oksjonit oligi juba aeg nii kaugel, et pidi hakkama minema sättime. Meile anti veel natuke aega, et oma toad üle vaadata ning asjad veel üle kontrollida ning umbes kell pool kolm algaski sõit Võru poole. Hoolimata sellest, et ürituse nimi Matemaatika Laager võib tekitada eelarvamusi, on tegu väga laheda kohaga, kus sõpru leida ning elamusi saada. Kusjuures järgmine aasta laagris on juubeliaasta, nii et neid, kes leiavad end sealt järgmisel aastal, võivad üllatused oodata.

Robert Kuuba 8.a

Lugemisaasta algas raamatutegelaste karnevaliga

Kolmapäeval toimus meie koolis karneval. Kõik osalejad olid end riietanud raamatutegelaseks. Mina olin Pipi, Tore oli see, et Regnar ja Karel olid ka Pipid ja meie õpetaja Maia samuti. Laulsime seal Pipi laulu ka. Veel olid seal mereröövliid, Karlsson, Okasroosike ja Harry Potter. 1.a klassi lapsed esitasid näidendi “Kaksteist kuud” järgi ja 1.b klass oli riided valinud raamatu “Jussikese seitse sõpra” järgi. Pidul oli väga lõbus, sest selle korraldas Väike Nõid.

Casandra Kerves 3.b

Seminari tänava koolimajas toimus karneval. Kostüüm tuli valida mõne raamatutegelase järgi. Lisaks mitmetele Pipidele olid kohal võlur, mereröövliid ja Superman. Karnevalil me mängisime, mõistatasime ja lahendasime toredaid ülesandeid. Esitlesime end teistele ja jutustasime, millisest raamatust pärit oleme. Meil oli seal väga lõbus. Päev oli pikk ja õhtul koju jõudes olin päris väsinud.

Karel Kivimägi 3.b

Lugemisaasta alguse puhul korraldas Väike Nõid meile karnevali. Mina läksin sinna mereröövliina. Seal oli palju erinevaid tegelasi, mulle meeldisid eriti Karlsson ja Sammalhabe. Kui kõik klassid olid end tutvustanud, hakati üheskoos tantsima ja igasuguseid ülesandeid lahendama.

Steven Luuk 3.b

Mina olin karnevalil Karlsson. Eelmisel õhtul meisterdasin koos isaga uhke propelleri ja kinnitasin selle trakside külge. Ma tundsin end ikka tõelise Karlssonina. Väike Nõid tahtis näha, kuidas propeller ringi käib ja palus mul lendamise häält ka teha. Mulle endale meeldis kõige rohkem Harry Potter, tema oli väga tõelise raamatutegelase moodi. Karneval oli lõbus ja jääb kauaks meelde.

Tauri Urb 3.b

Tugitooliteater

2010.aasta on kuulutatud lugemisaastaks. Meie kooli 6.-9. klassid alustasid seda ettelugemisega. Kodus tuli igal osalejal ette valmistada umbes kolmeminutine proosatekst. Kirjanikest, kel tänavu juubelisünnipäev, olid meie tugitooliteatri jaoks välja valitud H.C. Andersen, Julius Ungru ja Iko Maran. Esitatavad tekstid valisid osalejad ise ning tore oli, et igalt autorilt loeti midagi ette. Enamik lugudest olid ju lapsepõlves kuulnud-loetud, aga see äratundmine oligi mõnus. “Minu lapsepõlve Paganamaa”, “Pikk päev”, “Kuidas kasvatada lastevanemaid?” ning muidugi H.C. Anderseni muinasjutud - kes neid siis lapsepõlves lugenud poleks!

Bioloogiaklassi oli esinejate jaoks seatud mugav tool ning lambiga laud. Kuulajad istusid poolkaares lugeja ümber. Kohe, kui esimene raamat lahti löödi, jäi ruumis hiirvaikseks. Lugeda tuli ju nii, et edasi saaks antud nii tekstis olev mõte kui emotsioonid ja karakterid. Ja sellega tulid kõik osalejad suurepäraselt toime!

Kui omavalitud tekstid esitatud, loositi välja Ott Arderi luuletused. Nendega tutvumiseks oli aega vaid mõni minut ja juba tuligi etlema hakata. Ei läinud pahasti, ilusad luuletused olid ja kõik lugesid nii, et mõte jõudis kuulajani.

Žüriil oli otsust teha tõeliselt raske. Nooremas vanuserühmas valiti parimaks Hanna-Liisa Jallai 7.b klassist ning vanemate hulgas Piret Suss 8.c-st. Ära märgiti Luise Runtali (9.b) ilmekas dialoogide esitus.

Mina leian, võitjad olid kõik, kes üritusel osalesid. Mõnusad (äratundmis)hetked heade raamatute seltsis on ju kingitus.

Getter Peik 8.c

Karnevalil kohtusid tegelased erinevatest raamatutest!

Moeshow oli lahel!

Moeshow`st on kujunemas meie kooli traditsiooniline üritus. Tänavu toimus show kahes etapis. Kõigepealt oli meil koolivoor, kus kostüüme demonstreerisid 64 meie kooli õpilast. Nende seast valis žürii esindajad maakondlikku vooru.

3. märtsil oli meie majas sagimist palju. Kohal olid Antsla Gümnaasiumi, Võru Kreutzwaldi gümnaasiumi, Võru Kesklinna gümnaasiumi, Varstu Keskkooli, Osula Põhikooli, Puiga Põhikooli, Krabi Põhikooli, Võru Kunstikooli ning muidugi meie oma kooli noored disainerid ja modellid. Juba peaproovis võis näha, et üritus tuleb lahe. Modellide liikumine oli hoogne ning nende silmad särasid. Kui show õhtul pihta hakkas, sai ka kostüüme näha. Ja see võttis juba ahhetama, nagu õhtujuht Rasmus ka väga tabavalt märkis. Õhtujuhtide Sanderi ja Rasmuse vahetekstid olid vaimukad ning tõid kohati ka muige suunurka.

Üles astuti kolmes vanuserühmas: 5.-6. klasside tööd olid inspireeritud T-särgi taaskasutuse teemast, 7.-8. klassid olid õmmelnud rahvuslikus stiilis rõivaid ning

9. klassid showriideid. Igas vanuserühmas olid oma pärlid, mis eriliselt silma hakkasid ja meelde jäid, ent kokkuvõtteks võib öelda, et kõik osalejad olid tublisti vaeva näinud ja kostüümid kaunid vaadata.

Vahepeal astusid üles Võru kunstikooli õpilased, kelle T-särgid olid saanud uue näo ning Krabi põhikooli õpilased oma rahvuslike riiete esitlusega.

Kui žürii otsust tegema läks, sai publik oma lemmiku poolt hääletada. Samal ajal esinesid breikijad kultuurimajast Kannel.

Žürii ülesanne ei olnud kerge, seda nad ka tagasi tulles ütlesid. Aga igast vanuserühmast valiti kolm parimat ning kolm tööd, mis ära märgiti. Meie koolist pälvisid žürii tunnustuse Georgina Vinogradova, Hannabel Visseli, Ülla Viimsalu, Emeri Abeli ja Merlin Hurda kostüümid. Ära märgiti Laura Olesk modellina. Ka publiku lemmik oli meie koolist - Ülla Viimsalu.

Projektis „Mood massidesse“ osalemine meeldis õpilastele, loodame, et järgmisel aastal tuleb taoline üritus jälle. Täname selle ürituse eestvedajat, õpetaja Reginat ning soovime talle jõudu!

Karoline Liiv 8.a

